

průběh žaloby / odvolání
soud I. 49/2006 pr
dne 29.5.2008

KRAJSKÝ SOUD V PLZNI

Dle 23 - 11 - 2005

Podáno Ktož
krát přist. pod.

3 Tdo 1004/2005

USNESENÍ

Nejvyšší soud České republiky projednal v neveřejném zasedání konaném dne 26. října 2005 dovolání Ing. M. K., nar. bytem okres Chomutov, proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 3. 2005, sp. zn. 4 To 147/2004, v trestní věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 2 T 11/2000, a rozhodl takto:

Dovolání Ing. M. K. se podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu odmítá.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 10. 2004, sp. zn. 2 T 11/2000, byl obviněný Ing. M. K. uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona, ve znění zákona č. 265/2001 Sb., za který byl podle § 250 odst. 3 tr. zákona odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 roků. Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zákona byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obviněnému uložena povinnost zaplatit poškozené společnosti City Invest Limited se sídlem 214A Golders Green Road, NW 11 9 AT Londýn, Velká Británie na náhradu škody částku 4.429.896,37 Kč.

Podkladem výroku o vině se stalo zjištění soudu prvního stupně, že v Plzni, v době od 17. 6. 1994 do 15. 8. 1994, po předchozí vzájemné dohodě s obžalovaným Ing. M. K. provedla nezjištěná osoba zásah do počítačového systému Derby 2.0 užívaného Kreditní bankou Plzeň, a.s., přičemž tímto zásahem převedla jednak z účtů vedených Kreditní bankou Plzeň, a.s. pro různé majitele, jednak z účtů, které nebyly Kreditní bankou Plzeň, a.s. vedeny, různé vysoké finanční částky, a to na účty vedené u Kreditní banky Plzeň, a.s., pod čísly a , které za tímto účelem založil obžalovaný Ing. M. K., který následně v době od 27. 7. 1994 do 9. 9. 1994 provedl z těchto účtů hotovostní výběry v celkové výši 780.096,37 Kč, a dále v době od 27. 7. 1994 do 5. 8. 1994 založil další běžné účty, a to u Agrobanky Praha, a.s., filiálka Plzeň č. , u ČSOB, a.s., pobočka Plzeň účet č. , u IPB, a.s. oblastní pobočka Plzeň účet č. , u Plzeňské banky, a.s. účet č. a u České spořitelny, a.s. okresní pobočka v Plzni účet č. , přičemž na tyto účty postupně v době od 5. 8. 1994 do 12. 8. 1994 převedl z účtů založených v Kreditní bance Plzeň, a.s. finanční částku v celkové výši 3.649.800,- Kč, kterou postupně vybral

a peníze použil přesně nezjištěným způsobem, přičemž tímto jednáním způsobil Kreditní bance Plzeň, a.s. škodu v celkové výši 4.429.896,37 Kč.

Uvedený rozsudek nenabyl bezprostředně právní moci, neboť proti němu podal obviněný odvolání, kterým se zabýval ve veřejném zasedání konaném dne 24. 3. 2005 Vrchní soud v Praze. Ten svým usnesením sp. zn. 4 To 147/2004 odvolání obviněného podle § 256 tr. řádu zamítl.

Proti usnesení Vrchního soudu v Praze ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni podal obviněný prostřednictvím své obhájky ve lhůtě podle § 265e tr. řádu dovolání, ve kterém napadá výrok o zamítnutí odvolání v celém rozsahu. Dovolatel se výslovně odkazuje na dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. a) tr. řádu. Uplatněný dovolací důvod spatřuje v tom, že Krajský soud v Plzni nebyl náležitě obsazen, neboť zde byl obviněný z rozhodnutí Vrchního soudu v Praze odňat svému zákonnému soudci.

V odůvodnění svého mimořádného opravného prostředku dovolatel rekapituluje dosavadní průběh trestního řízení a vyslovuje názor, že Vrchní soud v Praze zvolil postup podle § 262 tr. řádu proto, aby bylo dosaženo pouze jiného rozhodnutí soudu prvního stupně, shodného s jeho míněním, resp. představou o výsledku řízení před soudem prvního stupně.

V petitu svého dovolání navrhuje, aby Nejvyšší soud České republiky zrušil rozhodnutí soudů obou stupňů a aby věc přikázal k novému projednání a rozhodnutí Vrchnímu soudu v Praze s vyslovením právního názoru, že nejsou splněny podmínky postupu podle § 262 tr. řádu.

Součástí podání obviněného je i podnět, aby předseda senátu Krajského soudu v Plzni podal návrh na odklad výkonu rozsudku Krajského soudu v Plzni. Příslušný návrh předsedy senátu Krajského soudu v Plzni v tomto směru dle § 265h odst. 3 tr. řádu nebyl Nejvyššímu soudu České republiky spolu s dovoláním předložen.

K podanému dovolání se písemně vyjádřila státní zástupkyně Nejvyššího státního zastupitelství (dále jen „státní zástupkyně“). Především upozorňuje, že Vrchní soud v Praze nařídil projednání a rozhodnutí věci v jiném složení senátu se zřetelem na rozsah a povahu závad, jež v rámci odvolacího řízení zjistil. Státní zástupkyně rovněž připomíná, že odvolací soud se v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval důvody zrušení rozsudku soudu prvního stupně a odůvodnil i pochybnost, zda je dosavadní senát schopen korigovat již vytvořenou jednostrannou představu o výsledku řízení, když ani tentokrát nebyl schopen se v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu vypořádat se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, protože opakovaně trval na některých úvahách a závěrech, které neodpovídají skutečností vyplývajícím z provedených důkazů. Vrchní soud v Praze konstatoval celou řadu pochybení a porušení konkrétních ustanovení trestního řádu nalézacím soudem.

Státní zástupkyně vyslovuje názor, že Vrchní soud v Praze svá rozhodnutí řádně, podrobně a přesvědčivě odůvodnil a ustanovení § 262 tr. řádu aplikoval správně. Protože státní zástupkyně považuje podané dovolání za zjevně neopodstatněné, navrhuje jeho odmítnutí podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu.

Nejvyšší soud České republiky (dále jen Nejvyšší soud) jako soud dovolací nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky přípustnosti podle § 265a tr. řádu a shledal, že dovolání je přípustné podle § 265a odst. 1, odst. 2 písm. a), h) tr. řádu, protože bylo rozhodnuto ve druhém stupni, dovolání napadá pravomocné rozhodnutí soudu ve věci samé, směřuje proti rozsudku, jímž byl obviněný uznán vinným a uložen mu trest a soudem druhého stupně byl zamítnut řádný opravný prostředek obviněného. Obviněný je rovněž osobou oprávněnou k podání tohoto mimořádného opravného prostředku.

Poněvadž dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v ustanoveních § 265b tr. řádu, bylo dále zapotřebí posoudit otázku, zda uplatněný dovolací důvod lze považovat za důvod uvedený v citovaném ustanovení zákona, jehož existence je zároveň podmínkou provedení přezkumu napadeného rozhodnutí dovolacím soudem (§ 265i odst. 3 tr. řádu). V posuzovaném případě je zjevné, že obsah dovolání je s použitým dovolacím důvodem podle § 265b odst. 1 písm. a) v souladu, neboť podstatou podaného dovolání je námitka, že z rozhodnutí odvolacího soudu nebyl soud prvního stupně náležitě obsazen.

Nejvyšší soud se tedy mohl zabývat posouzením otázky, zda se v daném případě jedná či nejedná o dovolání opodstatněné. Dovolatel ve svém mimořádném opravném prostředku namítá, že došlo k nesprávné aplikaci ustanovení § 262 tr. řádu, resp. že Vrchní soud v Praze přikázal věc soudu prvního stupně k novému projednání v jiném složení senátu jen z toho důvodu, aby bylo jiného rozhodnutí soudu prvního stupně, shodného s míněním soudu odvolacího. Pokud by se toto tvrzení dovolatele ukázalo jako pravdivé, bylo by nutno podaný mimořádný opravný prostředek považovat za opodstatněný.

Podle § 262 tr. řádu odvolací soud může nařídít nové projednání a rozhodnutí věci v jiném složení senátu *zpravidla (tedy také ne vždy nutně)* tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o nepodjatosti dosavadního senátu ve vztahu k projednávané věci, nebo jde o věc natolik skutkově nebo právně složitou, že je třeba její projednání zkušenějším soudcem, v případě průtahů řízení, či nerespektování právního názoru vysloveného v předchozím rozhodnutí soudu druhého stupně. I s ohledem na ustanovení čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod je tedy k nařízení věci v jiném složení senátu možno přistoupit ze skutečně závažných a výjimečných důvodů.

V posuzovaném případě Nejvyšší soud dospěl k závěru, že postup Vrchního soudu v Praze byl zcela správný a tvrzení stěžovatele, že k přikázání věci v jiném složení senátu došlo pouze z důvodu, který on sám shledává a který také uvádí ve svém dovolání, není v souladu se skutečností tak, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu.

V dovoláním napadeném usnesení ze dne 16. 6. 2003, sp. zn. 4 To 33/03 totiž Vrchní soud v Praze uvádí *řadu podstatných vad* v činnosti soudu prvního stupně, které jej vedly k postupu podle ustanovení § 262 tr. řádu. Jde především o podstatné vady při hodnocení provedených důkazů včetně znaleckého posudku. Odvolací soud také ve svém usnesení oprávněně konstatuje, že Krajský soud v Plzni se ani tentokrát v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu náležitě nevypořádal se všemi okolnostmi

významnými pro rozhodnutí a v důsledku toho nemůže obstát jeho postup při rozhodování o vině. Součástí uvedeného usnesení Vrchního soudu v Praze je i *odůvodnění* názoru tohoto soudu, že si Krajský soud v Plzni již učinil (senát věc projednával již potřetí) jednostrannou představu o výsledku řízení, kterou není ochoten korigovat přesto, že byl odvolacím soudem *opakovaně upozorňován* na některé proti ní svědčící podstatné skutečnosti, s nimiž se však nevypořádal, a opakovaně trval na některých úvahách či závěrech, které neodpovídají skutečností vyplývajícím z provedených důkazů. Z obsahu trestního spisu dále vyplývá, že na tyto skutečnosti poukazoval Vrchní soud v Praze zcela oprávněně a že použití ustanovení § 262 tr. řádu v dané procesní fázi bylo správné, řádně zdůvodněné a zcela v souladu nejen s literou, ale i smyslem uvedeného ustanovení.

Naznačenému názoru dovolatele o určité nedůvodné účelovosti tohoto rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, resp. o nesouladu tohoto rozhodnutí s právem obviněného, aby nebyl odňat svému zákonnému soudci, tak Nejvyšší soud nemohl přisvědčit.

Podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu Nejvyšší soud dovolání odmítne, jde-li o dovolání zjevně neopodstatněné. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší soud v projednávaném případě shledal, že dovolání je zjevně neopodstatněné, rozhodl v souladu s výše citovaným ustanovením zákona tak, že se dovolání obviněného Ing. M. K. odmítá. Za podmínek § 265r odst. 1 písm. a) tr. řádu bylo o odmítnutí dovolání rozhodnuto v neveřejném zasedání.

Poučení : Proti rozhodnutí o dovolání není s výjimkou obnovy řízení opravný prostředek přípustný (§ 265n tr. řádu).

V Brně dne 26. října 2005

Předseda senátu:
Mgr. Josef Hendrych v. r.

Za správnost vyhotovení : Jiřina Patáková